

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD KALESIJA
Broj: P-377/2002
Datum: 24.09.2004.godine

Općinski sud u Kalesiji, postupajući po sudiji Mustafi Jatiću, u pravnoj stvari tužitelja Tursunović Hasiba iz Živinica zastupanog po punomoćniku Šehić Šehi advokatu iz Živinica protiv tuženog Alić Ibrahim iz Starog Sela, općina Kalesija zastupanog po punomoćniku Hamzić Mehmedu advokatu iz Kalesije, radi naknade štete iz ostave, v.s.p. 91.600,00KM, nakon glavne rasprave održane u prisustvu punomoćnika stranska 26.08.2004.godine, dana 24.09.2004.godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Obavezuje se tuženi da tužitelju isplati na ime naknade štete radi povrata novca iznos od 91.600,00 KM sa zakonskom kamatom počev od 29.06.2002.godine pa do isplate i da mu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 9.694,30KM sve u roku od 30.dana od dana donošenja presude.

O b r a z l o ž e n j e:

Tužitelj je u tužbi a i u navodima tokom postupka naveo da je, preko zeta tuženog i drugih srodnika tuženog kao i svojih srodnika, saznao da tuženi uzima novac na čuvanje jer je stalno nastanjen u Švicarskoj i da je kod njega novac siguran. Kako je uz sebe imao određenu svotu novca kako svog tako i svog sina i drugih članova porodice, odlučio je da jedan veći dio te svote da tuženom da mu čuva.

Tokom 1996.godine, prilikom posjete tuženog njegovoj rodbini u Njemačkoj, tužitelj je sa njim stupio u neposredni kontakt i tom prilikom mu dao na čuvanje sumu od 50.000,00DEM. Drugi susret sa tuženim je tužitelj imao tokom 1997.godine kada mu je na čuvanje dao sumu od 30.000,00DEM. U toku 1998.g. je kćerka tužitelja dobila na lutriji iznos od 250.000,00 DEM od čega je tužitelj dao tuženom na čuvanje iznos od 170.000,00DEM tako da je ukupna suma koju je tužitelj do tada dao tuženom na čuvanje iznosila oko 250.000,00DEM.

Prilikom davanja novca na čuvanje, tužitelj sa tuženim nije sačinio nikakav pismeni ugovor, nije ugovarao tačan datum vraćanja tog novca niti troškove čuvanja kao ni mjesto vraćanja već je tužitelj imao obavezu platiti tuženom samo troškove putovanja po kom osnovu mu je prilikom drugog sastanka isplatio iznos od 500,00DEM. Po dolasku u BiH 2000-te godine tuženi je u prisustvu svjedoka tužitelju vratio iznos od 150.400,00KM dok je svojevoljno obustavio iznos od 91.600,00KM na ime troškova krivičnog postupka koji se protiv njega vodio u Švajcarskoj.

Traži od suda da obaveže tuženog da mu vrati dugovani iznos od 91.600,00KM uz sporedna potraživanja kao i da mu nadoknadi troškove postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cjelosti ističući da je stvar pravomoćno presuđena u sudu Muri u Švicarskoj u krivičnom i parničnom postupku protiv njega a gdje je u toku i izvršni postupak platnom nalogu.